

2. Следва ли членове 20 ДФЕС и 21 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че не допускат Нидерландия като държава — членка на ЕС, да не удължава финансовата помощ за висше образование за обучение в учебно заведение в откъснатите страни и територии (ОСТ) (Кюрасао) — правото на която е налице на основание, че бащата на заинтересованото лице е работил като пограничен работник в Нидерландия — тъй като заинтересованото лице не изпълнява приложимата за всички граждани на Съюза, включително за собствените граждани, предпоставка да е живяло в Нидерландия най-малко три от шестте години преди да се запише за това обучение?

(¹) Регламент (ЕИО) № 1612/68 на Съвета от 15 октомври 1968 година относно свободното движение на работници в Общността (ОВ. L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Белгия) на 1 юли 2013 г. — Ordre des architectes/État belge

(Дело С-365/13)

(2013/С 274/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ordre des architectes [Камара на архитектите]

Отговорник: État belge [Белгийска държавна администрация]

Преюдициален въпрос

Доколкото членове 21 и 49 от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (¹), задължават всяка държава членка да признае на удостоверенията за професионална квалификация, посочени в тези членове, що се отнася до достъпа до професионалните дейности и тяхното упражняване, същото действие на своята територия, като на удостоверенията за професионална квалификация, които издава съответната държава членка, трябва ли споменатите членове да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държавата да изисква за вписване в таблица на Камарата на архитектите от притежателя на удостоверение за професионална квалификация като архитект, което е в съответствие с член 46 от посочената директива, или на удостоверение за професионална квалификация, посочено в член 49, параграф 1, да отговаря освен това на изисквания за професионален стаж или опит, еквивалентни на тези, които се прилагат за притежателите на издавани на нейна територия дипломи след тяхното получаване?

(¹) ОВ L 255, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3; поправки ОВ L 271, 2007 г., стр. 18 и ОВ L 33, 2009 г., стр. 49.

Преюдициално запитване, отправено от Handelsgericht Wien (Австрия) на 3 юли 2013 г. — Harald Kolassa/Barclays Bank PLC

(Дело С-375/13)

(2013/С 274/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Handelsgerichts Wien

Страни в главното производство

Ищец: Harald Kolassa

Отговорник: Barclays Bank PLC

Преюдициални въпроси

А. (член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 (¹) (Регламент „Брюксел I“))

1. Трябва ли изразът „[п]о отношение на дела във връзка с договор, сключен от лице — потребител, за цел, която може да се приеме, че е извън неговата търговска дейност или професия“ в член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че:

- 1.1. ищецът — който в качеството на потребител е придобил дългова ценна книга на приносител на вторичния пазар и понастоящем предявява срещу емитента права, които са основани както на отговорността за проспекта, поради неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация и за извършване на проверка, така и на условията по облигационния заем — може да се позовава на предвидената в тази разпоредба компетентност, когато с покупката на ценната книга от трето лице ищецът се е суброгирал в правата на лицето, първоначално записало облигацията, в рамките на договорното отношение между това лице и емитента?

- 1.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1.) ищецът може да се позовава на предвидената в член 15 от същия регламент компетентност и когато третото лице, от което потребителят е купил дълговата ценна книга на приносител, преди това я е придобило за цел, която може да се приеме, че не

е извън неговата търговска дейност или професия, т.е. в договора за облигационен заем ищецът замества лице, което не е потребител?

1.3. (при утвърдителен отговор на въпроси 1.1. и 1.2.) ищецът потребител може да се позовава на компетентността при потребителски договори, предвидена в член 15 от същия регламент, и когато приносител на дълговата ценна книга е не самият той, а третото лице, на което ищецът е възложил да закупи ценните книжа, което трето лице не е потребител и което съгласно уговореното държи от свое име тези ценни книжа фидуциарно за ищеца, като последният разполага единствено с облигационноправна претенция да търси предаването на ценната книга от това лице?

2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1) Предоставя ли член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на съда, който трябва да се произнесе по иска, предявен на основание на договорната отговорност при придобиване на облигации, акцесорна компетентност да се произнесе и по иск, предявен на основание на деликтната отговорност, произтичаща от същото придобиване на облигации?

Б. (член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 (Регламент „Брюксел I“):

1. Трябва ли изразът „по дела, свързани с договор“ в член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че:

1.1. ищецът — който е придобил дългова ценна книга на приносител на вторичния пазар и понастоящем предявява претенции срещу емитента, както на основание на отговорността за проспекта, поради неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация и за извършване на проверка, така и на основание на условията по облигационния заем — може да се позовава на предвидената в тази разпоредба компетентност, когато с покупката на ценната книга от трето лице ищецът се е суброгира в правата на лицето, първоначално записало облигацията, в рамките на договорното отношение между това лице и емитента?

1.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1.) ищецът може да се позовава на предвидената в член 5, точка 1, буква а) от същия регламент компетентност и когато приносител на дълговата ценна книга е не самият той, а третото лице, на което ищецът е възложил да закупи ценните книжа и което съгласно уговореното държи от свое име тези ценни книжа фидуциарно за ищеца, като последният разполага единствено с облигационноправна претенция да търси предаването на ценната книга от това лице?

2. (при утвърдителен отговор на въпрос 1.1) Предоставя ли член 5, точка 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на съда, който трябва да се произнесе по произнесе по иска, предявен на основание на договорната отговорност при придобиването на облигации акцесорна компет-

ентност да се произнесе и по иск, предявен на основание на деликтната отговорност, произтичаща от същото придобиване на облигации?

В. (член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 (Регламент „Брюксел I“):

1. Претенциите на основание на отговорността за проспекта съгласно законодателството в областта на капиталовите пазари, и претенциите на основание на неизпълнението на задълженията за осигуряване на закрила и за предоставяне на информация във връзка с емитирането на дългова ценна книга на приносител, представляват ли претенции на основание на деликтна или квазиделиктна отговорност по смисъла на член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001?

1.1. (при утвърдителен отговор на въпрос 1) Това важи ли и в случаите, когато самото лице не е приносител на дълговата ценна книга, а има само облигационното право да иска връщане на полученото от приносителя, който държи фидуциарно за него ценните книжа, предявява тези претенции срещу емитента?

2. Трябва ли изразът „мястото, където е настъпило или може да настъпи вредоносното събитие“ в член 5, точка 3 от Регламент (ЕО) № 44/2001 да се тълкува в смисъл, че при покупка на ценна книга въз основа на умислено подвеждаща информация

2.1. за мястото на настъпване на вредите следва да се счита местоживеенето на увреденото лице, което е мястото, където е съсредоточено неговото имущество?

2.2. (при утвърдителен отговор на въпрос 2.1.) Това важи ли и в случаите, когато нареждането за покупка и преводът на уговорената цена във валутното правоотношение могат да бъдат отгледени до сетълмента на сделката, а сетълментът е извършен в друга държава членка известно време след като е дебитирана сметката на увреденото лице?

Г. Проверка на компетентността, двояко релевантни факти

1. При проверката на компетентността съгласно членове 25 и 26 от Регламент (ЕО) № 44/2001 съдът трябва ли да извърши действия по пълно събиране на доказателства във връзка със спорните факти, които са релевантни както за въпроса за компетентността, така и за съществуването на предявеното право (т.нар. „двояко релевантни факти“), или при произнасянето по въпроса за компетентността трябва да приема, че твърденията на ищеца са истинни?

(¹) Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).